

✧
✧
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תרח - לעומר מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם כ"ז אֲנִיר (מ"ב לעומר)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמִי:

תּוֹרָה רַז

כָּל הַדְּבוּרִים הֵם בְּחִינַת גְּבוּרוֹת כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תהלים קמ"ה):
 "וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ", וְכֵמוֹ שְׁפָתוֹב בִּפְתָבִים שֶׁהָה' גְּבוּרוֹת
 שְׂבִדְעַת בּוֹקְעִין וַיּוֹצֵאִין בְּהַפָּה וְנִעְשָׂה מֵהֶם ה' מוֹצְאוֹת הַפָּה,
 נִמְצָא שְׁכָל הַדְּבוּרִים הֵם בְּחִינַת גְּבוּרוֹת, וְצָרִיךְ לְהַמְתִּיקָם,
 וְהַמְתָּקָה הוּא עַל-יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה וְדְבוּרִים טוֹבִים שְׂמֵדְבָרִים,
 עַל-יְדֵי-זֶה מְמַתִּיקִין הַדְּבוּרִים שֶׁהֵם בְּחִינַת הַגְּבוּרוֹת.

וְדַע שְׁלִפְעָמִים יוֹצֵאִין גְּבוּרוֹת קְשׁוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְהֵם בָּאִים
 בְּזֶה הָעוֹלָם לְגְדוּלֵי הַדּוֹר מִחֲמַת שִׁישׁ לָהֶם דַּעַת גְּדוּל, עַל
 כֵּן כְּשִׁיוֹצֵאִין, חַם וְשָׁלוֹם, גְּבוּרוֹת קְשׁוֹת, בָּאִים בְּדַעַת הַגְּדוּלִים,
 וְשָׁם בּוֹקְעִין וַיּוֹצֵאִין מֵהַפָּה, וְנִעְשָׂה מֵהֶם דְּבוּרִים כַּנ"ל. וְאַזִּי
 הַדְּבוּרִים הֵם בְּחִינַת גְּבוּרוֹת קְשׁוֹת, וְצָרִיךְ לְרַאוֹת לְהַמְתִּיקָם,
 וְכְשִׁיֵּאִין מְמַתִּיקִים הַגְּבוּרוֹת הַקְּשׁוֹת, חַם וְשָׁלוֹם, מִחֲמַת שִׁישׁ לָהֶם
 כִּחַ לְהַמְתִּיקָם אִזְּ שֶׁהֵם אִזְּ בְּמִדְרָגָה קְטַנָּה שִׁישׁ אֶפְשָׁר לְהַמְתִּיקָם,
 מִחֲמַת שְׂפָגְמוֹ אִזְּ בְּאִיזָה פָּגָם וְחֲטָא, כִּי אֶפְלוּ צְדִיקִים וְגְדוּלִים
 לְפַעְמִים הֵם פּוֹגְמִים וְשׁוֹגִים בְּאִיזָה דְבָר, "כִּי אִין צְדִיק בְּאָרֶץ"
 וְכו' (קהלת ז), וּמִחֲמַת שֶׁהֵם אִזְּ בְּבְחִינָה זוֹ, אִינָם מְמַתִּיקִים
 הַגְּבוּרוֹת הַקְּשׁוֹת שֶׁהֵם הַדְּבוּרִים, וְאַזִּי כְּשִׁיֵּאִנָם מְמַתִּיקִים
 הַדְּבוּרִים שֶׁהֵם גְּבוּרוֹת קְשׁוֹת, אִזְּ מִתְחִילִין לְדַבֵּר בְּאֵלוֹ הַדְּבוּרִים
 דְּבוּרִים רָעִים עַל הַכָּל אִזְּ עַל הַפָּרֵט, אִזְּ שְׂמֵדְבָרִין עַל צְדִיק הַדּוֹר
 וְאַזִּי כָּל הַדְּבוּרִים שֶׁלָּהֶם שֶׁהֵם גְּבוּרוֹת קְשׁוֹת בָּאִים וְנוֹפְלִים עַל

צדיק הדור, חם ושלום.

והצדיק הדור צריך לראות להמתיק אלו הגבורות קשות שהם הדבורים הנ"ל, ועל-ידי שהוא דן אותם לכף זכות בזה שמדברים עליו, נמצא שהוא מטה כלפי חסד ובזה ממתיקם, או על-ידי שמקבל היסורים שהם מדברים עליו, מקבלם באהבה, על-ידי-זה הוא ממתיק גם כן דבורים שלהם שהם הגבורות הקשות הנ"ל, אבל אם אין כח, חם ושלום, בצדיק הדור להמתיקם, אזי יוכל לפל ממדרגתו מאד, חם ושלום, על-ידי אלו הגבורות הנ"ל שבאים עליו, או שיסתלק, חם ושלום, על-ידי-זה, ואז על-ידי הסתלקותו נשמטו ממחמת אלו הגבורות הקשות הנ"ל, ומזה היה הסתלקות הבעל-שם-טוב, כי אמר שיסתלק ממעשה הש"צ ימח שמו, כי אצל הש"צ ימח שמו היו כמה גדולי הדור ולומדים מפלגים שהטעה אותם במפרסם, והם יצאו מן הכלל ודברו רעות על כלל תורה שבעל-פה, וזה היה מחמת שבא להם גבורות קשות ולא המתיקו אותם מחמת בחינת הנ"ל, ועל כן דברו דבורים רעים על הכלל, ואלו הדבורים נפלו על גדול הדור, והבעל-שם-טוב זכרונו לברכה, הוא היה אז הגדול הדור, ומזה נסתלק, וכמו שאומרים בשם הבעל-שם-טוב, זכרונו לברכה, שאמר: שנעשו לו שני נקבים בלבו על-ידי המעשה של הש"צ ימח שמו. ומזה נסתלק וכנ"ל.

כי בשמדברים על תורה שבעל-פה, או בשמדברים על הצדיק הדור בעצמו, הוא דבר אחד ממש, כי עקר תורה שבעל-פה הוא תלוי בצדיק הדור, כמו שכתוב (זחר ויצא קנג:): 'שכינתא בין תרין צדיקיא יתבא', שהוא התורה שבעל-פה כמובא במקום אחר (עין בתורה תהלה לדוד בסימן י"ב). וכן התלמיד-חכם הוא בעצמו

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תרי - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהי מצוה מצוה רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

התורה, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (מכות כב:): 'כמה טפשי וכו' דקימי מקמי אורייתא וכו', אבל כשהצדיק ממתיק דבורים שלהם, אזי הוא חוזר ועושה מהדבורים תורה כמובא במקום אחר (שם בסימן י"ב): ואזי עושה תורת חסד, הינו ללמד לאחרים, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ספח מט:): על פסוק: "ותורת חסד על לשונה" זה הלומד על-מנת ללמדה, כי בודאי כשעושים תורה מדבורים אלו אפשר לו ללמד אחרים עמה, ונמצא שהוא תורת חסד, ובזה ממתיקם:

התורה רח לשון רבנו, זכרוננו לברכה:

"צופה רשע לצדיק ומבקש" וכו' (תהלים ל"ז). פרוש: מה שרשעים עושים יסורים לצדיקים ורודפים את הצדיקים, זה סבה מאת השם יתברך כדי שיתבונן הצדיק ויפשפש במעשיו, נמצא שהרשע הוא כמו צופה, כשומר העיר שנקרא צופה, כן הרשע הוא שומר את הצדיק מלפול בגשמיות. פרוש אחר, מעט המחלקת שיש על צדיקים היא טובה להם, כי המחלקת היא כמו מכסה להם שלא יתגלו ויתפרסמו ביותר מכדי הצדק, וזה פרוש: "צופה רשע לצדיק", צופה לשון מכסה כמו שכתוב (שמות כ"ה): "וצפית אותו וזהב", אבל אלו הרשעים מרבים במחלקת, מרבים במכסה, עד שאין כח בצדיקים לסבל מחלקתם ושנאתם של הרשעים, וזהו: "ומבקש להמיתו" כמו שכתוב אין את אדם מראשו ועד רגליו עד שאי אפשר לו להנשים, כן אלו הרשעים הן מכסין ומרבים בצפויים במחלקת ומבקשין להמיתו, אבל "זה לא יעזבנו בידו":

תְּפִלָּה רַבָּה לְשׁוֹן רִבְנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה:

תְּפִלוֹת כְּנֶגֶד תְּמִידִין תְּקֵנוּם (בְּרָכוֹת כו:). כִּי יְדוּעַ שְׂיֵשׁ לְכָל אָדָם תְּפִלוֹת רָעוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (בְּרָכוֹת ס"ג לְפִי גְּסַחַת הַ"עֵינַי יַעֲקֹב"): 'גִּנְבָא עַל מַחְתָּרְתָּא רַחֲמָנָא קַרִיָא', נִמְצָא אַחֲר־כֵּךְ כְּשֶׁעוֹמֵד לְהַתְּפִיל תְּפִלָּה הָרְאוּי לְהַתְּפִיל, אֲזִי בָּא הַתְּפִלָּה רָעָה וּמְבַלְבֵּלֶת אוֹתוֹ, וְזֶה בְּחִינַת תְּפִלוֹת כְּנֶגֶד שְׂהִיָּא מִתְנַגְּדַת לוֹ, וְהַתְּקוּן לָזֶה, הַכְּנָסַת אוֹרַח תְּלִמְיֵד-חָכָם כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, 'אוֹרַח מְבַרְךְ' (בְּרָכוֹת מו). וְאוֹרַח הוּא בְּחִינַת (מְשָׁלִי ד): "וְאֵרַח צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגֶה", וְכִתִּיב (שָׁם י): "בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צְדִיק", שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׂמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת שֶׁבְּתְּפִלָּה (זֶהר פְּנֵחָם רמ"ד וּבְתֵקוּן מ"ז). נִמְצָא שֶׁעַל-יְדוֹ בָּא הַתְּקוּן הַתְּפִלָּה, וְזֶה פֶּרוּשׁ: תְּמִידִין תְּקֵנוּם, זֶה בְּחִינַת הַכְּנָסַת אוֹרַח תְּלִמְיֵד-חָכָם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (בְּרָכוֹת י:): 'הַמְּאָרַח תְּלִמְיֵדֵי חֲכָמִים בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ כְּאֵלוֹ הַקְּרִיב תְּמִידִין':

תְּפִלָּה רַבָּה לְשׁוֹן רִבְנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה:

עַל-יְדֵי מִשָּׂא וּמִתָּן בְּאַמוּנָה הוּא מְקַיֵּם "וְאָהַבְתָּ", כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (יוֹמָא פו): "וְאָהַבְתָּ" – 'שְׂיֵהָא שָׁם שָׁמַיִם מִתְּאַהֵב עַל יְדֵיךְ' וְכו'. וְכִשְׁמַקְיֵם "וְאָהַבְתָּ" עַל יְדֵי זֶה יְהִיָּה לוֹ פְּרִנָּסָה בְּלֹא יְגִיעָה וְטִרְחָה, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (פְּסָחִים קיח): 'קָשִׁין מְזוֹנוֹתָיו כְּקָרִיעַת יַם-סוּף', וְקָרִיעַת יַם סוּף הִיָּה עַל-יְדֵי זְכוּת אַבְרָהָם בְּחִינַת "וְאָהַבְתָּ" כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה: "וַיֵּשֶׁב הַיָּם לְפָנֹת בְּקָר" דָּא בְּקָר דְּאַבְרָהָם' (עֵינַי זֶהר תְּרוּמָה קע). נִמְצָא כְּשֶׁהִגִּיעַ עַת הַבְּקָר בְּחִינַת אַבְרָהָם, אֲזִי יֵצֵא מִקְּשׁוּי לְקַל, כִּי עַד הַבְּקָר הִיָּה קָשָׁה לְפָנָיו

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תריב - צמור מוהרצ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

קריעת ים סוף, נמצא על ידי משא ומתן באמונה אחוז בבחינת
 "ואהבת" בחינת אברהם אזי אין קשין לו מזונותיו:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

תורה רז

א כל הדבורים הם בחינת גבורות וצריך להמתיקם. והמתקה הוא על-ידי למוד התורה ודבורים טובים שמדברים, על כן צריך לשמר את הדבור מאד ולבלי לדבר דבורים רעים ובפרט לשון הרע חם ושלום, מכל שכן וכך שכן שצריך לשמר מאד מלדבר חם ושלום על צדיק הדור כדי שלא יתגברו הדינים חם ושלום. ועל-ידי אלו הדבורים רעים יכולים לגרם שיפל הצדיק הדור ממדרגתו חם ושלום, כשיאנו בעל כח גדול להמתיק אלו הגבורות הקשות, אזו שיסתלק חם ושלום על-ידי-זה, ואז על-ידי הסתלקותו, נשמטו ממתקת אלו הגבורות הנ"ל:

צופה רשע לצדיק - רח

א מה שהרשעים עושים יסורים לצדיקים ורודפים את הצדיקים, זה סבה מאת השם יתברך כדי שיתבונן הצדיק ויפשפש במעשיו, והם כמו שומרים לשמר את הצדיק מלפל בגשמיות:

ב גם הוא טובה להם לצדיקים מעט המחלקת שיש עליהם, כי המחלקת הוא כמו מכסה להם שלא יתגלו ויתפרסמו יותר מכדי הצורך, אך החולקים רוצים לכסותם לגמרי להעבירם מן העולם חם ושלום אבל השם יתברך לא יעזבם בידם:

תורה רט

א יש לכל אדם תפלות רעות כמו שאמרו רבותינו זכרונם

לְבָרְכָהּ: 'גִּנְבָא עַל מַחְתָּרְתָּא רַחֲמָנָא קְרִיא' (בְּרָכוֹת ס"ג לְפִי נִסְחַת הַ"עִין יַעֲקֹב") וְאַחֲר־כֵּן בְּשִׁעוּמֵי דְלְהַתְּפִיל אָז הַתְּפִלָּה הַרְעָה מִבְּלִבָּלְתָּ אוֹתוֹ, וְהַתְּקוּן לְזֶה הַכְּנָסַת אוֹרְחִים תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים:

תורה רי

א עַל-יְדֵי מִשָּׂא וּמִתָּן בְּאַמוּנָה מְקִיִּים מְצוֹת עֲשֵׂה וְאַהֲבַת, שְׁשֵׁם שָׁמַיִם מִתְּאַהֵב עַל יְדוֹ כִּנ"ל סִימָן צ"ג, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לוֹ פְּרָנְסָה בְּלִי יַגִּיעָה וְטִרְחָ:

סֵדֶר יָמֵי מִוֵּתְרֵי"ת הַיּוֹמִינִים:

לד בְּשַׁנַּת תַּקס"ט בֵּין פְּסַח לְעֶצְרַת הַכִּיִּן אֶת עֲצֻמוֹ רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ לְנִסְעַ עוֹד הַפֶּעַם לְקַהֲלַת קֹדֶשׁ לְמִבְּרָג וּכְבָר הַכִּינּוּ הַכּל לְצַרְף הַנְּסִיעָה וְהַנִּיחוֹ הַחֲפָצִים הַצָּרִיכִין לְדַרְךָ לְתוֹךְ הַשִּׁקִּים כְּדַרְךָ הַנוֹסְעִים וְהָיָה מוּכָן לְנִסְעַ מִיָּד וְנוֹדַע הַדְּבָר לָנוּ בְּקַהֲלַת-קֹדֶשׁ נְעַמִּירוֹב שְׂרַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ יָסַע מִיָּד לְלִמְבְּרָג וְתַכְּף זֵרְזֵנוּ עֲצֻמָּנוּ וְרַצְנוּ לְכָאן בְּחַפְזוֹן גָּדוֹל אֲךָ בְּבוֹאֵנוּ לְכָאן כְּבָר נִמְלָךְ רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ מְנִסִּיעָתוֹ וְלֹא רָצָה לְנִסְעַ עוֹד וּבְבוֹאֵנוּ לְכָאן מְצָאֵנוּ עֲדִין מְנַחִים כָּל הַשִּׁקִּים עִם הַחֲפָצִים בְּתוֹכָם לְנִסְעַ מִיָּד כִּנ"ל אֲךָ טָרַם בּוֹאֵנוּ לְכָאן נִמְלָךְ מְנִסִּיעָתוֹ כִּנ"ל וְהַכִּינּוּ מִדְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁהָיָה בְּזֶה עֲנִין גָּדוֹל וְסוּדוֹת נִסְתָּרִים מִה שֶׁבְּתַחֲלָה חָפִץ לְנִסְעַ וְאַחֲר כֵּן נִמְלָךְ, וּפֶעַם אַחַת אָמַר שָׁגַם זֶה מִצַּד גְּלָגוּלֵי הַנְּשָׁמוֹת מִה שֶׁאַחַד חָפִץ וּמְכִין אֶת עֲצֻמוֹ לְנִסְעַ, וְאַחֲר כֵּן נִמְלָךְ כִּנְדָפָם בְּמִקוֹמוֹ (שִׁיחוֹת הַר"ן קצ"ה) עֵין שָׁם:

לֹא אַחֲר כֵּן הִגִּיעַ שָׁבוּעוֹת וְאָז חָזְרוּ וְנִתְּגַלְּלוּ עָלַי מִחֲדָשׁ מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת מְאֹד מְאֹד מְלָהִיּוֹת עַל שָׁבוּעוֹת וְכָל עֵקֶר הַבְּלָבוּל דַּעַת שְׁלִי הָיָה שֶׁהִסִּיתוּ אוֹתִי, שֶׁאַשְׁאֵל אֶת פִּי רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ

חֶזֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תריד ✧ צִמְרֵן מִזֶּה רִנְיָת זִי"ל "צִמְרֵן צִמְרֵן מִקֻּוּה שִׁדְרָף צִמְרֵן מִסְפְּרֵי רִבְנוּ יִהְיֶה תִיקוּן לְכַל" ✧
✧ חֶזֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

בְּעֲצֻמוֹ אִם לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ עַל שְׁבוּעוֹת וְלִבְלִי לְהִסְתַּכֵּל עַל מְנִיעוֹת
כְּאֵלֶּה, אִם לָאוּ וְאִם הָיִיתִי שׁוֹאֵל אוֹתוֹ בְּיָדָי לֹא הָיָה מְנִיחַ אוֹתִי
לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ עַל שְׁבוּעוֹת בְּשׁוּם אִפְּן כִּי כֵן הָיָה דְרָכּוֹ זְכוּרוֹנוֹ
לְבָרְכָה שְׂאֵף עַל פִּי שְׁהָיָה חֶפֶץ שִׁישֵׁבֵר הָאָדָם כָּל הַמְּנִיעוֹת
שְׁבָעוּלָם וְלָבוֹא אֲצִלוֹ, אֵף עַל פִּי כֵן כְּשִׁשְׂאֵלוֹ אוֹתוֹ עַל דְּבַר שְׁהָיָה
צָרִיכִין מְסִירַת נֶפֶשׁ לָזֶה לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ וְלִשְׁבֵר מְנִיעוֹת גְּדוּלוֹת, הָיָה
מִדְּחָה אֶת הָאָדָם וְאָמַר לוֹ שְׁלֹא יִהְיֶה אֲצִלוֹ, וְהִזְהִיר אוֹתוֹ שְׁלֹא
יִמְסֹר נֶפֶשׁוֹ כָּל כָּךְ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ וְאָמַר שִׁישׁ לוֹ כִּמְהַ טְעָמִים
עַל זֶה וּמַחֲמַת זֶה גְּדוּחוֹ כִּמְהַ בְּנֵי-אָדָם מְלַהֲיוֹת אֲצִלוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה
וּבְעֵתִים הַקְּבוּעִים, כִּי תִכְרַף כְּשִׁשְׂאֵלוֹ אוֹתוֹ הִזְהִירָם שְׁלֹא יִמְסְרוּ
נֶפֶשָׁם לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ כִּי בְּדֶרֶךְ שְׂאָדָם רוּצָה לִילֵךְ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ, וְעוֹד
הָיוּ לוֹ טְעָמִים הַרְבֵּה עַל זֶה וְאֲנִי יָדַעְתִּי כָּל זֹאת מִכְּבָר אֲבֵל אֲזִ
קִדְּם שְׁבוּעוֹת הַנִּ"ל הַתְּגַבְּרוּ כְּנִגְדֵי הַמְּנִיעוֹת בְּהַתְּגַבְּרוֹת
וּבְהַתְּפִשְׁטוֹת חֶזֶק כָּל כָּךְ עַד שֶׁעָלָה עַל דַּעְתִּי לְשִׂאֵל אוֹתוֹ זְכוּרוֹנוֹ
לְבָרְכָה בְּעֲצֻמוֹ מֵהַ לַעֲשׂוֹת, וְאֲזִ הָיָה הוּא בְּעֲצֻמוֹ בְּיָדָי מוֹנֵעַ
אוֹתִי מְאֹד מְלַהֲיוֹת אֲצִלוֹ כִּנִּ"ל אֲבֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חֶזֶק לְבָבִי וְגַם
חֲבֵרֵי רַבִּי נִפְתְּלֵי חֶזֶק אוֹתִי הַרְבֵּה וְנִזְהַרְתִּי מְאֹד מְאֹד מִלְּדַבֵּר עִם
רִבְנוֹ זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָה כָּל מִזֶּה וְהָיָה בְּדַעְתִּי לִבְלִי לְנַסֵּעַ לְכָאן עַד
סְמוּךְ לְשְׁבוּעוֹת מְאֹד כִּי אוֹלֵי יוֹדַע לְרִבְנוֹ זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָה מִמִּילָא
שְׁלֹא עַל יָדֵי, וַיְכּוֹל לְהִיּוֹת גַּם כֵּן שִׁיחֲזִיר אוֹתִי לְבֵיתִי כְּאֲשֶׁר אֵרַע
לִי בַשָּׁנָה הַרְאֵשׁוֹנָה שְׁנַת־קַרְבְּתִי אֵלָיו, שְׁמַעְצֵם הַמְּנִיעוֹת שְׁהָיָה
כְּנִגְדֵי הַחֲזִיר אוֹתִי עַל שְׁבוּעוֹת לְבֵיתִי וְאָמַר לְעַנְיִן זֶה מוֹטָב
שִׁיתְּחַלֵּל שִׁבְתַּת אַחַת וְכוּ' עַל כֵּן הָיָה בְּדַעְתִּי לִבְלִי לָבוֹא לְפָנָיו עַד
סְמוּךְ לְשְׁבוּעוֹת מְאֹד, כִּדֵּי שְׁלֹא יִהְיֶה פְּנָאֵי עוֹד לְהָשִׁיב אוֹתִי
לְבֵיתִי אֵךְ גַּם בְּבֵיתִי לֹא יִכְלְתִי לְהִיּוֹת מַעֲצֵם הַמְּנִיעוֹת שְׁהָיָה לִי

אָז, וְהָיוּ לִי יְסוּרִים רַבִּים מִכָּל בְּנֵי בֵיתִי וּמִכָּל בְּנֵי
הָעִיר וְהִכְרַחְתִּי לְנִסְעַ אִיזָה יָמִים קִדָּם שְׁבוּעוֹת לְכָאן לְרַבְנֵנוּ זְכוּרֵנוּ
לְבָרְכָה אֲךָ נְזַהְרְתִי מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִתְוַדַּע הַדָּבָר לְרַבְנֵנוּ זְכוּרֵנוּ
לְבָרְכָה וְאִזְ חָל שְׁבוּעוֹת בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וּבְעֶרְב שַׁבַּת קִדְשׁ שְׁלִפְנֵי
שְׁבוּעוֹת סָמוּךְ לְעֶרְב נִוְדַע הַדָּבָר לְרַבְנֵנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה מִפִּי
אַחֲרִים שְׂיִישׁ לִי עֵתָה מְנִיעוֹת וְיְסוּרִים כְּאֵלֶּה וּכְשֶׁהֲגִיעַ סָמוּךְ לְפָנֹת
הַיּוֹם נִכְנַסְתִּי אֵלָיו זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה כִּי יִדְעֵתִי שְׁעֵתָה אִי אֶפְשָׁר
שְׂיִחְזִיר אוֹתִי לְבֵיתִי כִּי כְּכֹר פָּנָה הַיּוֹם וְהִתְחִיל הוּא זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה
לְדַבֵּר עִמִּי בְּצַחוֹת לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ וְאָמַר לִי: לֹא יִדְעֵתִי כָּלֵל שְׂיִישׁ לָךְ
עֵתָה מְנִיעוֹת כְּאֵלֶּה אֵלֹה הָיִיתִי יוֹדַע בּוֹדָאִי הָיִיתָ מְכַרְח לַחֲזוֹר
לְבֵיתְךָ וְלֹא הָיָה מוֹעִיל שׁוּם דָּבָר רַק הָיִיתָ מְכַרְח לְשׁוּב לְבֵיתְךָ אֲךָ
עֵתָה שְׁכַבְר אֶתָּה בְּכָאן, סוּף כָּל סוּף כְּשֶׁנִּפְטָרִין מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר
עַל הָאָדָם אֲזִי בּוֹדָאִי עֲנִין זֶה טוֹב יוֹתֵר מִן הַכָּל (וְאָמַר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְנֹז
בְּזֶה הַלִּשׁוֹן אִזְ מֵעַ קוֹמֵט אֶלְדִּינֵג אֵיבְעֵר אִיז דָּאָם פָּאָרֵט בְּעֵסְעֵר) וְזָכִיתִי לְהִיזוֹת
אֶצְלוֹ עַל שְׁבוּעוֹת וְשִׁמְעֵתִי הַתּוֹרָה הַנּוֹרָאָה וְאֶת הָעוֹרְבִים צְוִיתִי
(לְקוֹטִי תִנְיָנָא ד'), וְכַתְּבֵתִי אוֹתָהּ בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבְעֲנִין זֶה יִישׁ
הַרְבֵּה לְסַפֵּר אֵיךְ הָיָה מִתְנַהֵג עִם אֲנָשִׁיו בְּעֲנִינִים כְּאֵלֶּה כְּשֶׁהָיוּ
שׁוֹאֲלִים אוֹתוֹ עַל עֵסֶק זֶה כִּנֵּ"ל שְׂיִישׁ בּוֹ מְסִירַת נַפְשׁ שְׁהָיָה מוֹנֵעַ
אֶת הָאָדָם אֶפְ עַל פִּי שְׁבָאָמֶת הָיָה חָפֵץ מְאֹד שְׂיִהְיָה אֶצְלוֹ וְאָמַר
בְּפִרוּשׁ כְּשֶׁשׁוֹאֵל אוֹתִי אֲנִי מְכַרְח לְהִשְׁיבוּ כָךְ וְיִישׁ בְּעֲנִין זֶה
מַעֲשִׂיזוֹת נְפִלְאִים מַה שְׁעֶבְרוּ עַל כַּמָּה מֵאֲנָשִׁי-שְׁלוֹמֵנוּ בְּעֲנִינִים
הָאֵלֶּה:

סדר לקוטי עיצות היומני:

יא שַׁבַּת הוּא בְּחִינַת עוֹלָם הַבָּא, בְּחִינַת אֲמֵת. וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁךְ
מִפְּלָה לְרִשְׁעִים, וְנִתְגַּלָּה גְּדֻלַּת הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים הָאֱמֵתִיִּים.

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תרנ"ז ❦ צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

וְעַל-יְדֵי־זֶה חוֹזְרִים וְשׁוֹבִים הַכֹּל אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְקֹרֵא כָּל־שֵׁם הַשֵּׁם, וְעַל-יְדֵי־זֶה נִשְׁלַם הַדְּבָר דְקִדְשָׁה, וְעַל-יְדֵי־זֶה הַתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת (שם סי' סו).

יב עַל-יְדֵי קְדֻשַׁת שַׁבַּת זוֹכִין לְעֲנוּהַ בְּאַמֶּת, דְּהֵינּוּ לְרֵאוֹת שְׁפִלוּתוֹ, וְלִהְיוֹת חֹשִׁיבוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִמְסֹר נַפְשׁוֹ בְּעֶדֶם כְּמוֹ מִשָּׁה רַבְּנוּ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם (שם סי' עט).

יג בְּשַׁבַּת נִמְשָׁךְ עַל כָּל אֶחָד דַּעַת, וְעַל-יְדֵי־זֶה מִתְגַּבֵּר בּוֹ מִדַּת הַרְחֻמָּנוּת לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, כִּי הַרְחֵמִים תָּלוּי בַדַּעַת. וְעַל-יְדֵי שְׂיֵשׁ לוֹ רַחֲמָנוּת, מְרַחֲמִין עָלָיו מִן הַשָּׁמַיִם (שם סי' קיט).

יד אֲכִילַת שַׁבַּת אֵינָהּ בְּשִׁבִיל שְׂבִיעָה כָּלֵל, רַק בְּגִין דִּיתְבָּרְכוּן מִנְהַ כָּל שְׂתָא יוֹמִין (שם סי' רעו).

טו עֵקֶר כְּבוֹד שַׁבַּת הִיא הָאֲכִילָה שֶׁל שַׁבַּת. אֲכִילַת שַׁבַּת יִקְרָה מְאֹד, כִּי הוּא כְּלוֹ אֱלֹהוּת, כְּלוֹ קִדְשׁ. וְעַל-כֵּן מִצְוָה גְּדוּלָה לְהַרְבּוֹת בְּאֲכִילַת שַׁבַּת, וְהוּא תִקּוּן לְחִלּוּל שַׁבַּת (שם סי' קכה וסי' רעז).

טז כָּל הַמְּצוֹת שְׂעוֹשִׂין בְּיָמֵי הַחֹל אֵין לָהֶם כַּח לֵילָךְ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי אִם בְּשַׁבַּת, אָז עוֹלִין וְהוֹלְכִין לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהֶם אִם נַעֲשִׂים עַל-יְדֵי קָטָן שְׂבִקְטָנִים, וּבְלֵי כּוֹנֵה וּשְׁלֵמוֹת הָרְאוּי לְהַמְצוּהַ, וְהֵם עוֹשִׂין דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה וְרַחֲבָה לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְכָל זֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי אֲכִילַת שַׁבַּת, שֶׁהוּא עֵקֶר כְּבוֹד שַׁבַּת, כַּנִּזְכָּר לְעִיל (שם).

יז שַׁבַּת הוּא בְּחִינַת בֵּן, בְּחִינַת נַח, נִיחָא דְעֶלְאִין וְתַתְאִין, שֶׁהוּא מְנַחֵם וּמְשַׂמַּח הַכֹּל מִן הָעֲצָבוֹת. וְאִז נִתְרוֹמְמִין וְנִתְעַלִּין כָּל הַמְּצוֹת שֶׁל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל מִן הָעֲצָבוֹת וְנִמְשָׁךְ עֲלֵיהֶם שְׂמִחָה. וְעַל-יְדֵי הַלֵּל וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי לְמוּד הַלְכוֹת, זוֹכִין לְהַמְשִׁיךְ הַקְּדוּשָׁה וְהַשְּׂמִחָה שֶׁל שַׁבַּת לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, שְׂנִזְכָּה גַם

בִּימֵי הַחֵל לְשִׂמְחָה שֶׁל שַׁבָּת, לְשִׂמְחָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְלַעֲשׂוֹת כָּל הַמְצוֹת בְּשִׂמְחָה גַם בַּיָּמֹת הַחֵל. וְעַל־יְדֵי־זֶה נִתְגַּלָּה אַחַדוֹת הַפְּשׁוּט מִתּוֹךְ פְּעֻלֹת מְשִׁתָּנוֹת, שִׁיּוֹדְעִין שֶׁכָּל הַפְּעֻלֹת מְשִׁתָּנוֹת נִמְשָׁכִין מֵאַחַד הַפְּשׁוּט יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, שֶׁזֹּאת הַבְּחִינָה יִקָּרָה מְאֹד לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אֲפֹלוֹ אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ (לקו"ת סי' ב).

סֵדֶר סְפִירוֹתֵי מַעֲשֵׂי־הַיּוֹמִי:

בְּתוֹךְ־כֶּךָ נִשְׁלַחוּ מְסִירוֹת עַל הַגְּאֲבִירָנִיר, שֶׁהוּא עוֹשֶׂה עוֹלֹת, וְהַעֲבִירוּ הַמְּלָךְ וְנִתְיַעַץ הַמְּלָךְ, שֶׁטוֹב, שִׁיְהִיָּה גְּאֲבִירָנִיר אִישׁ תָּם, שֶׁהֵתָם יִנְהַג הַמְּדִינָה בְּאַמֶּת וַיִּשָּׂר מִחֲמַת שְׂאִינֹ יוֹדֵעַ חֲכָמוֹת וְהַמְצָאוֹת וְנִמְלָךְ הַמְּלָךְ לַעֲשׂוֹת אֶת הֵתָם הַנִּ"ל גְּאֲבִירָנִיר, וְשָׁלַח הַמְּלָךְ פְּקֻדָּתוֹ שֶׁהֵתָם הַנִּ"ל, שֶׁשָּׁלַח אַחֲרָיו, הוּא יְהִיָּה גְּאֲבִירָנִיר וְהוּא צָרִיךְ לְנַסֵּעַ דְּרָךְ הָעִיר שֶׁל הַגְּאֲבִירָנִיר, וַיַּעֲמֵדוּ עַל הַשְּׁעָרִים שֶׁל הָעִיר, וְתַכְּף בְּבוֹאוֹ, יַעֲכְבוּ אוֹתוֹ וַיִּכְתְּרוּ אוֹתוֹ בַּהֲתַמְנֹת הַזֹּאת, שִׁיְהִיָּה גְּאֲבִירָנִיר, וְכֵן עָשׂוּ וַעֲמָדוּ עַל הַשְּׁעָרִים, וְתַכְּף בְּעֵבְרוֹ שָׁם, עֲכָבוּ אוֹתוֹ וְאָמְרוּ לוֹ, שֶׁהוּא נִעְשָׂה גְּאֲבִירָנִיר וְשָׁאֵל וְאָמַר: רַק בְּלִי לִיצְנוֹת! הִשִּׁיבוּ לוֹ: בְּיָדַי בְּלִי שׁוֹם לִיצְנוֹת וְנִעְשָׂה הֵתָם תַּכְּף גְּאֲבִירָנִיר בְּתַכְּף וְעוֹ.

וְעַתָּה, שְׁנַתְרוּמָם מִזְלוֹ־וּמְזֹל מִחֲכָמִים־וּבָא לוֹ קֶצֶת הַבְּנָה, אַף־עַל־פִּי־כֵן לֹא הַשְׁתַּמֵּשׁ כָּלָל בְּחֲכָמָתוֹ, רַק נִהַג בְּתַמִּימוֹתוֹ כְּבָרָא־שׁוֹנָה וְהִנְהִיג אֶת הַמְּדִינָה בְּתַמִּימוֹת, בְּאַמֶּת וּבִישָׂר, וְעוֹלָה לֹא נִמְצָא בּוֹ, וְעַל הַנְּהַגַת הַמְּדִינָה אֵין צָרִיכִין שֶׁכָּל גְּדוֹל וְחֲכָמוֹת, רַק עַל פִּי הַיִּשָּׂר בְּתַמִּימוֹת כְּשֶׁבָאוּ לְפָנָיו שְׁנַיִם לְדִין, הָיָה אוֹמֵר: אַתָּה זָכָאי וְאַתָּה חַיֵּב, כְּפִי תַמִּימוֹתוֹ בְּאַמֶּת, בְּלִי שׁוֹם עָרְמָה וּמְרָמָה, וְכֵן נִהַג הַכָּל בְּאַמֶּת וְהָיוּ אוֹהָבִים אוֹתוֹ הַמְּדִינָה מְאֹד וְהָיָה לוֹ יוֹעֲצִים אוֹהָבִים בְּאַמֶּת, וּמִחֲמַת הָאֲהָבָה יָעַץ לוֹ אַחַד: בְּאִשָּׁר שְׁבֹדַאי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג' תר"ח ❦ צמח מזהר רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

בְּהִכָּרְחָה תִּהְיֶה קָרוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ שֶׁתְּבוֹא לְפָנָיו, כִּי הֲלֹא כָּבֹד שֶׁלַּח
אַחֲרָיֶךָ וְגַם הַדֶּרֶךְ־שֶׁהַגְּאֲבִירִיךָ מְכָרָה לְבוֹא לְפָנָיו הַמֶּלֶךְ, וְעַל כֵּן
אַף־עַל־פִּי שֶׁאַתָּה כָּשֶׁר מְאֹד, וְלֹא יִמָּצֵא בְּךָ שׁוֹם עוֹלָה בְּהִנְהַגְתְּךָ
הַמְּדִינָה, אַף־עַל־פִּי־כֵן דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ בְּדַבְּרָיו לְנִטּוֹת בְּדַבְּרָיו לְצַד
אַחַר, לְדַבֵּר חֲכָמוֹת וּלְשׁוֹנוֹת אַחֲרִים, עַל כֵּן נָאֵה וְדַרְךְ־אַרְיֵן־
שֶׁתּוֹכֵל לְהִשְׁיבוֹ; עַל כֵּן טוֹב, שֶׁאֲלַמְּדֶךָ חֲכָמוֹת וּלְשׁוֹנוֹת וְנִתְקַבֵּל
הַדָּבָר בְּעֵינַי הַתָּם וְאָמַר: מָה אֲכַפֵּת לִי אִם אֶלְמַד חֲכָמוֹת
וּלְשׁוֹנוֹת?! וְתִכְף עָלָה עַל דַּעְתּוֹ, שֶׁחֲבָרוֹ הֶחְכָּם אָמַר לוֹ, שְׂאִי
אֶפְשָׁר בְּשׁוֹם אֶפֶן שֶׁהוּא יָבוֹא עַל שְׁלוֹ, וְהִנֵּה עַתָּה כָּבֹד בָּא עַל
חֲכָמָתוֹ (וְאַף־עַל־פִּי־כֵן, אַף־עַל־פִּי שֶׁכָּבֹד הָיָה יוֹדֵעַ חֲכָמוֹת, לֹא הָיָה מְשַׁתְּמֵשׁ עִם
הַחֲכָמוֹת כָּלֵל, רַק נָהַג הַכֵּל בְּתַמִּימוֹתוֹ כְּבָרָא שׁוֹנָה).

סֵדֶר שֶׁלְחֵן עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ד) לעולם קורין צו את אהרן קודם פסח בפשוטה ומצורע
במעוברת חוץ מבה"ח מעוברת (וה"ש מעוברת) שקורין אחרי מות
קודם הפסח ולעולם קורין פרשת במדבר סיני קודם עצרת ט'
באב קודם ואתחנן אתם נצבים קודם ר"ה ולכן כשר"ה ביום ב"ג
שיש שתי שבתות בין ר"ה לסוכות צריכים לחלק נצבים וילך כדי
שיקראו וילך בין ר"ה לצום כפור והאזינו בין צום כפור לסוכות
וסימן ב"ג המלך פת וילך אבל כשר"ה ביום ה"ו אז אין בין ר"ה
לסוכות אלא שבת אחת שקורין בה האזינו אז וילך עם נצבים
קודם ר"ה וסימן לפשוטה פקדו ופסחו ולמעוברת סגרו ופסחו מנו
ועצרו צומו וצלו קומו ותקעו: (ה) פרשת האזינו מחלקים
פרשיותיה כדרך שהיו מחלקין אותה במקדש שהיו קורין השירה
פעם אחת לששת ימי השבוע וסימן הזי"ו ל"ך האזינו זכור
ירכיבהו וירא לו חכמו כי אשא אל שמים עד סוף השירה

והשביעי קורא מסוף השירה עד סוף הפרשה: הגה ודוקא בשבת מחלקין הפרשיות אבל במנחה בשבת וב' זה' אין לחוש (מרדכי פרק הקורא עומד): (ו) קללות שבתורת כהנים אין מפסיקין בהם אלא אחד קורא כולם ומתחילין בפסוקים שלפניהם ומסיים בפסוקים שלאחריהם אבל קללות שבמשנה תורה יכולין להפסיק בהם ואע"פ כן נהגו שלא להפסיק בהם (וכן נהגו שלא לקרות אחד בשמו לעלות אלא קורין מי שירצה): (ז) שמונה פסוקים אחרונים שבתורה אין מפסיקין בהם אלא יחיד קורא את כולם: (ח) מי"ז בתמוז ואילך מפטירין ג' דפורענותא ז' דנחמתא תרתי דתיובתא ג' דפורענותא דברי ירמיהו שמעו דבר ה' חזון ישעיהו שבע דנחמתא נחמו ותאמר ציון עניה סוערה אנכי רני עקרה קומי אורי שוש אשיש וביום צום גדליה במנחה מפטירין דרשו ובשבת שבין ר"ה ליום הכיפורים מפטירין לעולם שובה וכשר"ה בב"ג שיש שבת בין יום הכיפורים לסוכות וקורין בו האזינו מפטירין בו וידבר דוד ויש אומרים שכשר"ה בב"ג שוילך בין ר"ה לי"ה מפטירין בו דרשו ובשבת שבין יוה"כ לסוכות שקורין האזינו מפטירין שובה: הגה והמנהג כסברא הראשונה ובשאר שבתות השנה מפטירין מעין הפרשה (טור). וכשקורין שתי פרשיות מפטירין באחרונה (מרדכי פ' בני העיר) מלבד באחרי מות וקדושים דמפטירין הלא כבני כושיים שהיא הפטרת אחרי מות (מנהגים) ונוהגין להפטיר בחתונה שוש אשיש ואין דוחין מפניה שום הפטרה הנזכרת כאן ולא של ד' פרשיות ולא של ר"ח או מחר חודש או חנוכה או שירה (מרדכי פ' בני העיר והטור ומנהגים) אבל שאר הפטרות דוחין מפניה וכבר נתבאר לעיל סימן תכ"ה דאין מדלגין מנביא לנביא (וגם נתבאר שם סעיף ב' אם דוחין מפני של ר"ח אחת מאלו הפטרות שנזכרות

✧
✧
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
✧
✧

ג'תרכ"ג – צמור מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדך צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" –
 ✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

סימן תכט (א) שואלים בהלכות פסח קודם לפסח שלשים יום:

הגה ומנהג לקנות חטים לחלקן לעניים לצורך פסח וכל מי שדר בעיר י"ב חודש צריך ליתן לזה. (א"ז): (ב) אין נופלים על פניהם בכל חודש ניסן ואין אומרים צדקתך בשבת במנחה ואין מספידין בו ואין מתעניין בו להזכיר בצבור והבכורות מתענים בו בערב פסח: [יתבאר לקמן סימן תע"ז]: הגה גם אין אומרים צדוק הדין בכל חודש ניסן ונהגו שאין מתעניין בו תענית כלל אפילו יום שמת בו אביו או אמו אבל תענית חלום מתעניין ואין אומרים מזמור לתודה ואל ארך אפים ולמנצח בערב פסח ולא ביום טוב (מנהגים) ונוהגין להרבות קצת באכילה ושתיה ביום אחר החג והוא אסרו חג. (גמרא ורש"י פרק לולב):

סדר לקוטי תפלות היומי:

תתשנב: רבנו של עולם רבנו של עולם, עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור תשועתם היית לנצח ותקותם בכל דור ודור חוס וחסל ורחם עלינו גם עתה בעת צרה הגדולה הזאת, ותשבר ותבטל את כל הגזרה הקשה הזאת שנגזרה עלינו, וכל הגזרות קשות שרוצים לגזר חס ושלוש פי מי יוכל לסבל צרות פאלה רחמנא לצלן, פי כלם נוגעים בדת תורת ישראל הקדושה אוי מה נעשה, להיכן נברח, להיכן ננוס לעזרה, אוי אוי ואבוי מי יתן ראשנו מים ועינינו מקור דמעה, ונבכה יומם ולילה על מרירות צרותינו אשר הגיענו באחרית הימים האלה, אשר טוב מות מחיים בבקר נאמר מי יתן ערב, ובערב נאמר מי יתן בקר מפחד לבנו אוי אוי ואבוי אוי מה היה לנו מה נאמר מה נדבר ומה נצטדק, האלקים מצא את עווננו "צדיק אתה ה' וישך משפטיך", אבל איה רחמנותך וחסדיך הגדולים, ואיה זכות וכה אבותינו ורבנותינו הקדושים

אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה לַמִּדְנָה וְהוֹרְנוּ אִיךָ לְהַמְשִׁיךְ הַדַּעַת עָלֵינוּ גַם
 עִתָּה לַיָּדַע וּלְהֶאֱמִין שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָתְךָ לְטוֹבָה [מֵאַחַר שְׁלֹפִי קָטַ
 שְׁכַלְנוּ נִרְאָה שְׁרוּצִים לְהַעֲבִיר כָּל כָּךְ נִפְשׁוֹת עַל דַּת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 הוּא חַיֵּינוּ וְכָל תְּקוּתָנוּ וּמִבְטָחָנוּ בְּכָל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבְרִים
 עָלֵינוּ רַחֲמָנָא לְצַלֵּן מֵעִתָּה]:

תַּת־שֵׁנָה: מָלֵא רַחֲמִים הַבֵּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְאוּבָנוּ וְצָרוֹת
 לְבַבְנוּ הַבֵּיטָה וּרְאֵה לְמִי עוֹלָלָתְךָ כֹּה הַבֵּיטָה וּרְאֵה כִּי אֵין בָּנוּ כַּחַ
 וְדַעַת אֲפִלוּ לְסִדְר תְּפִלוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ כְּרֵאוּי, כִּי דְלִים וְרִקִּים אֲנִיחָנוּ
 דְלִים מִדַּעַת וּמִמַּעֲשִׂים טוֹבִים וּמִלְאִים חֲטָא וְעוֹן [אֲבֵל אִפּ עַל פִּי כֵן אֲנוּ
 מְרוּצִים לְמוֹת וּלְהִרְגַּע עַל קִידוּשׁ שְׁמֶךָ בְּכָל יוֹם וְלֹא לְבַטֵּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מִדַּת תּוֹרַתְנוּ
 הַקְּדוּשָׁה, אִוִי לְעֵינֵינוּ שִׁירָאוּ שְׁמִגְלַחִין לְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּעַל כְּרַחוּ פְּאוֹת רֵאשׁוּ וּזְקָנוּ
 וּמוֹכְרָח אַחַר זֶה בְּעַצְמוֹ לְגַלַּח אוֹתָם בְּכָל עֵת, אִוִי לְפָה שִׁיִּצְטָרֵךְ לְאֶכּוֹל מֵאֲכֻלוֹת אִסּוּרוֹת,
 אִוִי לְרַגְלֵי יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים שִׁיִּצְטָרְכוּ לִילֵךְ בַּשַּׁבָּת וְיוֹם טוֹב קוֹדֵשׁ חוּץ לְתַחוּם, אִוִי לְיַדֵּי
 יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים שִׁיִּצְטָרְכוּ לַעֲשׂוֹת מִלְאָכָה בַּשַּׁבָּת לְצַחֲצַח כְּלֵי זֵינָם חֵם וְשִׁלוֹם, וְשִׁאֲרֵי
 מִלְאָכוֹת וְשִׁאֲרֵי עֲבִירוֹת שִׁיִּהְיוּ מוֹכְרָחִים לַעֲשׂוֹת חֵם וְשִׁלוֹם, וּמִי יוֹדֵעַ אִם יוֹכְלוּ לַעֲמוֹד
 בְּנִסְיוֹן לִישְׂאֵר בְּהֶאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא אֱמוּנַת יִשְׂרָאֵל וּלְקִיִּים עַל כָּל פְּנִים מֵהַ שִׁיִּוְכְלוּ
 לְקִיִּים, אִוִי מִי יוֹכֵל לַעֲמוֹד בְּזֶה, אִוִי לָנוּ עַל נִפְשׁוֹתֵינוּ, אִוִי עַל יְמֵינוּ וְשִׁנּוֹתֵינוּ אֱלֹהִים, אִוִי לָנוּ
 כִּי שִׁדְדָנוּ אִוִי אִוִי נִבְטוּשׁ רִישָׁא בְכוֹתֵלֵי דְבֵיתָא, וְשִׁק וְאִפְר יוֹצֵעַ לְרַבִּים, נֶתַן בְּעַפְר
 פִּינּוּ אוֹלֵי יֵשׁ תְּקוּהָ אוֹלֵי יֵשׁ תְּקוּהָ]:

תַּת־שֵׁנָה: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מָלֵא רַחֲמִים "זְכוֹר
 רַחֲמֶיךָ ה' וְחֲסִדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה" זְכוֹר אֶת כָּל הַהִבְטָחוֹת
 שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ מִיְמוֹת אַבְרָהָם אָבִינוּ עַד הַנְּהָ, זְכוֹר אֶת כָּל הַצְּדִיקִים
 שֶׁהָיוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת מֵאִזְ וְעַד עִתָּה זְכוֹר אֶת כָּל הַקְּדוּשִׁים שֶׁנִּהְרְגוּ
 עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ בְּיִסּוּרִים קָשִׁים וּמָרִים, זְכוֹר וּרְאֵה אֶת כָּל הַדְּמָעוֹת
 שֶׁנִּשְׁפְּכוּ עַל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל מֵאִזְ וְעַד עִתָּה, זְכוֹר אֶת בְּנֵיךָ הַיְשָׁרוּיִם

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג' תרכ"ב - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בגלות בין העכו"ם, והמשך עלינו השגחתך השלמה והוצא אותנו
מדרך הטבע לגמרי ונזכה כלנו עמך בית ישראל לידע ולהבין
ולהאמין באמונה שלמה שהכל בהשגחתך לבד ותמלא עלינו
רחמים, ותוציאנו ותפידנו ותגאלנו מכל הצרות ומכל הגליות,
ותמשיך ההשגחה מסוף העולם ומקץ האחרון, ועל ידי זה תעשה
סוף וקץ וגמר וכליון מכל העכו"ם הרשעים המצרים לנו ותשבר
ותבטל כל הגזרות קשות מעלינו הן אותן שכבר נגזרו הן אותן
שרוצים לגזר [בפרט עוצם הצרה הזאת שכבר נגזרה ליקח בני
ישראל לאנשי חיל למלחמתם חם ושלום]:

תתשנה: רחם רחם על עמך ישראל ובטל אותם מעלינו מהרה,
כי אתה רב להושיע ואין מעצור לה' להושיע אפלו אחר גזר דין
למעלה ולמטה, וכשם שחמלת עלינו והושעת אותנו בימי מרדכי
ואסתר והפכת מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב כן תחמל עלינו גם
בעת המרה הזאת, ותבטל הצרה והגזרה הזאת מעלינו וכל
הצרות והגזרות שרוצים לגזר חם ושלום, כלם תעקרם ותשברם
ותבטלם בבטול גמור, ותהפך הכל לטובה ותטה (לב המלכות שריו
ויועציו) לב הקיסר ירום הודו והשרים והיועצים עלינו לטובה
ותגזר עלינו גזרות טובות בגשמיות וברוחניות:

תתשנו: רבנו של עולם מלך מנהיג מושל ומשגיח, ראה את עמך
ישראל מרודים מאד, אתה לבד יודע מעמד ומצב של ישראל
בעת הזאת הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלם בגוים "כי
נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו" כי כל פנימיות פונתם בכל
גזרותיהם הרעות רחמנא לצלן הכל כדי להרחיק ישראל חם
ושלום מידת תורתנו הקדושה באשר אתה יודע צפון לבם אתה
לבד יודע עד היכן מגיע מחשבותם ועצותיהם הרעות "אלקים אל

דָּמִי לָךְ אֵל תַּחֲרֹשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יַהֲמִיזוּ וּמִשְׁנֵאֶיךָ
נִשְׂאוּ רֹאשׁ עַל עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוּד, וַיִּתְיַעֲצוּ עַל צְפוּנֶיךָ אָמְרוּ לְכוּ
וְנִכְחִידֶם מִגּוֹי, וְלֹא יִזְכֹּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד":